

ἐφ' ᾧ καὶ πλοῦτος πᾶσαν γῆν θὰ κατακλύσῃ μέγας,
εἰς τὴν ταχίστην συντελῶν εὐμάρειαν τοῦ κράτους.

(Αὐτὰ 'στοὺς τράχους προσειπὼν μ' εὐγένειαν μεγάλην
στρέφει τὸν λόγον ἔπειτα πρὸς τοὺς ποιμένας πάλιν.)

ΤΡΙΚ. — Εἰπέτε μου εἰς τί 'μπορῶ κι' ἐγὼ νὰ σὰς συνδράμω;
ζητεῖτε σιδηρόδρομον πρὸς χάριν σας νὰ κάμω,
ἢ Τράπεζαν κτηματικὴν ἢ σταύλους ἢ καὶ μάνδρας,
ν' ἀνακουφίσω οὕτω πῶς τὰ ζῆα καὶ τοὺς ἄνδρας;
Ζητεῖτε νὰ σὰς δώσω γῆν; ζητεῖτε ἀμνηστειάν;
ἢ μὴ νὰ ὑποθάψωμεν ἐκ νέου τὴν ληστεϊάν;
Εἰπέτε μου τί θέλετε, καθόσον δ' εἰμπορέσω,
ἐκάστην σας ἀπαίτησιν εὐθὺς θὰ ἐκτελέσω.

Τσ. Α' — Ἄν εἶμαι Τσελιγκας ἰγὼ καὶ οἱ κουλλῆγγ' οἱ ἄλλοι,
μὰ εἶσαι Τσελιγκας κι' οἱ μὲ δυνατό κεφάλι,
κι' βόσκεις ζῆα σὰν κι' 'μᾶς μὲ δῶδ' μουνάχα πόδια,
κι' ἔχεις γαϊδούρια 'στὴ βουλή κι' πρόβατα κι' βῶδια,
κι' τρέχουν ἀπὸ 'πίσω σου κι' σὺ μ' αὐτὰ χαζεύεις,
κι' σὰν σφυρίζῃς γύρου σου ἀμέσους τὰ μαζεύεις.
Κ' 'βρῆκας Ἰσουζύγιο κι' μπόλικους παράδες,
κι' σὲ συγχαίρουμι γι' αὐτὸ κι' ἡμεῖς οἱ Τσελιγκάδες,
κι' ἰνῶ φουνάξουν κάμπουσοι οὐ κόσμος πρὸς πεινᾶ
κι' πηλαλᾶν οἱ νηστικοὶ κι' πέρνουν τὰ βουνά,
κι' ἰνῶ τοῦ Κοντουάρ ντ' Ἰσκόντ, ποῦ εἶναι 'στοῦ Παρίσι,
κουντεῖε τοῦ κακόρροικο κι' αὐτὸ νὰ φαληρίσῃ,
μέσα σ' αὐτὸν τὸν χαλασμό ἐσὺ βαστάς ἀκόμα
κι' 'βρίσκεις Ἰσουζύγια μὲ τοῦ 'δικό σου κόμμα.
Γ' αὐτοῦ πλακώσαμε κι' ἡμεῖς μὲ οὐλο τοῦ ἀσκέρι
νὰ μᾶς χαρίσῃς 'λίγη γῆ ἰδῶ 'στὰ κάτω μέρη,
γὰ νὰ κατέθουμι κι' ἡμεῖς ἀπὸ τὰ κορφοβούνια,
νὰ ζήσουμι σὰν ἄνθρωποι κι' ὄχι σὰν γουρούνια.

Β' — Δῶσι λειδάδια κι' σ' ἐμᾶς παχειὰ κι' φουντωμένα,
κι' τότε πιά τοῦ λαγγαρνὶ θὰ σφάξουμι γιὰ σένα.

Γ' — Νὰ βόσκουν τὰ κατσίκια μας, τὰ βῶδια μας κι' οἰτράγοι.

Δ' — Νὰ μαστε νοικουκὴρῆδες καὶ οἰκουπεδοφάγοι.

Ε' — Νὰ χῆς γεμάτου μὲ τυριὰ τοῦ κάθε σου σεντουκι.

ΣΤ — Νὰ πέρνης κι' τὸν ψῆφου μας ἀπ' οὐλους μονοκοῦκι.

(Ἐνῶ τοιαῦτα τῶν βοσκῶν τὸ πλῆθος τσαμπουνίζει,
ὄρμᾶ 'στὸ Ἰσοζύγιον κατσίκια καὶ κοπρίζει,
ἀλλ' ἕνας τράχος ζωηρὸς τὴν στρώνει 'στὸ κυνῆρι,
ἢ δὲ κατσίκια κουτουλᾶ καὶ ὄπου φύγη φύγη,
καὶ ρίχνει τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὸ καλάμαρι κάτω,
καὶ τῶν κλητῆρων ἐν σπουδῇ προστρέχει τὸ φουσατό,
ἐνῶ 'ψηλὸς μανδρόσκυλος λαθραίως εἰσχωρεῖ
καὶ τὸν Ἀναγνωστὸπουλον μὲ τρόπον κατουρεῖ.)

ΤΡΙΚ. — Ἀφήσετε, ἀφήσετε τὰ ζῆα τῶν ποιμένων,
κι' ἐκ τούτων ὑμνηθῆσομαι καὶ καταρτίσω αἶνον.
'Ὁ Τσελιγκάδες προσφιλεῖς, ἢ χάρις σας θὰ γίνῃ,

κανέννας ὡς καὶ πρότερον σκηνίτης δὲν θὰ μείνῃ,
καὶ θὰ διέρχεσθε φαιδροὶ καὶ θέρη καὶ χειμῶνας
εἰς γῆν παχεῖαν κι' εὐφορον κι' εἰς θάλλοντας λειμῶνας,
βοσκόμενοι καὶ βόσκοντες ἀγέλας τετραπόδων,
ὅποταν δὲ τῶν ἐκλογῶν ἀκούεται ὁ κῶδων,
εὐθὺς τὰς φθειρώσας σας θὰ ρίπτετε καπότας
καὶ θὰ σὰς κάμνω τάχιστα τοῦ ἀργυροῦ ἵπποτας,
καὶ κομματάρχει μου πιστοὶ καὶ φίλοι μου θὰ εἶσθε,
καὶ μέρος θὰ λαμβάνετε κι' εἰς βασιλέων στέψεις...
ἐν τούτοις, σὰς παρακαλῶ, ἐὰν εὐαρεστεῖσθε,
καὶ ἄλλας νὰ μοῦ κάμετε τοιαύτας ἐπισκέψεις.

Τσ. Α' — Ζήτου λοιπὸν τοῦ Προέδρου...

Β' — Ζήτου κι' τοῦ Κεφάλαι.

Γ' — Ὅρσι κι' ἄλλου βούτυρο...

Δ' — Ὅρσι κι' ἄλλου γάλα.

(Ἀκούονται ὄγκανισμοὶ καὶ βελασμοὶ προβάτων,
ἀλλὰ καὶ ταύρων μυκηθμοὶ σφριγόντων καὶ βαρβάτων,
καὶ ὕλακαὶ καὶ συριγμοὶ τσοπάνηδων πολλῶν
καὶ τῶν ποιμνίων κῶδωνες καὶ τοῦ Πανὸς αὐλοὶ,
ὁ δ' εὐφραδῆς Πρωθυπουργός, εἰς ὄλους προσγελῶν,
προπέμπει τοὺς τσοπάνηδες ὡς κάτω 'στὴν ἀδλή,
καὶ ἄλλη μιά προσφώνησι τοὺς κάνει ἐκεῖ πέρα,
κι' ὁ Φασουλῆς χοροπηδᾶ καὶ παίζει τὴν φλογέρα).

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

'Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται παρὰ τῆς Πιστωτικῆς
καὶ ὁ δεύτερος ὁ τόμος Ἰατροδικαστικῆς,
ἦν περ ἔγραψε ὁ πάλαι Γεωργαντάς ὁ Ἀχιλλεύς,
ἐπιστήμων ἐκ τῶν πρώτων καὶ δοκτόρων βασιλεὺς.
Παρ' ὀκτὼ δραχμὰς σαράντα καὶ οἱ δῶδ' πωλοῦνται τόμοι,
κι' ἂν δὲν πάρτετε ἀμέσως, θ' αὐξήθουν πολὺ ἀκόμη.

'Ἀφοῦ πολλοὶ τὰ ἔβαλαν μ' ἐμὲ τὸν φουκαρᾶ
καὶ 'στὸν Ρωμηὸ συνδρομητὰς ἐγγράφουν ἔταν θέλουν,
γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ ἐθύμισα καὶ λέγω σοδαρὰ
πῶς ὄσοι μόνον πρὸς ἐμὲ τὴν συνδρομὴν δὲν στέλλουν
καὶ πληρωμῆς ἀπόδειξιν ὁ ἴδιος δὲν τοὺς κάνω,
γιὰ τούτους δὲν ἐνέχεται ἡ μούρη μου καθόλου,
κι' ἄς μὴ φορτόνωνται συχνὰ 'στὴ ράχη μου ἀπάνω,
νὰ μὴν τοὺς στελῶ ἀναυλα κι' ἐγὼ κατὰ διαβόλου.

'Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβη
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεῖται,
μὲ ξενοδοχεῖον εὐδῆ — δῶδ' ἰστὸ λάδι τρεῖς 'στὸ ξύδι.

μὲ Χημεῖον, μὲ μιά μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιά χήρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.

Τύλοις τοῦ Σταυριανοῦ — τοῦ ἱππέως τοῦ κλεινοῦ.